

nelse i denne Stilling skal kunne faa Sagførerbeskikkelse. Jeg havde Lejlighed til ved Lovforslagets første Behandling at udtale mig imod denne Bestemmelse, og de Betragtninger, jeg da gjorde gældende, har faaet Udvalgets Tilslutning. Man har ikke ment at kunne gaa ind paa denne Bestemmelse. Paa den anden Side er Forholdet det, som den højtærede Minister udtalte ved første Behandling, at naar man uden videre stryger Bestemmelsen, kommer Ministeren i Forlegenhed overfor Amtmændene, der er bange for at komme til at staa uden Fuldmægtige, naar man ikke kan byde disse Adgang til at blive Sagførere. For nu at hjælpe — ja, ikke Ministeren personlig, men Ministeren som Statsmagtens Repræsentant over denne Forlegenhed har Udvalget foreslaaet en lille Ændring i Retsplejelovens § 1030. Efter denne Paragraf er der givet Adgang for Amtsfuldmægtige til at blive Sagførere endnu et Aar efter Retsplejelovens Ikrafttræden. Det er altsaa en Overgangsbestemmelse i Amtsfuldmægtigenes Favør. Udvalget foreslaar nu at forlænge denne Overgangstid fra 1 Aar til 5 Aar, hvorved man vel foreløbig har klaret Vanskelighederne. Til sin Tid maa man saa naturligvis tage Spørgsmaalet op og tage det op til fri Behandling. Jeg vil yderligere gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at man nu paa Grund af de foreliggende Forhold gaar ind paa at forlænge Overgangsreglerne, naturligvis ikke indeholder noget Løfte til Amtsfuldmægtigene om, at man, naar disse 5 Aar er udløbet, paa den ene eller den anden Maade skal hjælpe dem til fremdeles at kunne blive Sagførere.

Udvalget indstiller enstemmigt Forslaget til Vedtagelse med de faa Ændringer, jeg nu har nævnt, og som finder deres Udtryk i de to Underændringsforslag.

Jeg skal dernæst nævne, at Udvalget har modtaget 2 Andragender. Det ene kommer fra Foreningen af yngre Jurister, og det gaar ud paa at opnaa en ændret Ordning med Hensyn til den Prøve, der er foreskrevet for dem, som ønsker at blive Landsretssagførere. Foreningen af yngre Jurister ønsker, dels at Fuldmægtigene i deres sidste to Fuldmægtigaar skal kunne faa Lejlighed til at øve sig i Procedure for at kunne gaa saa meget bedre forberedte til Prøven, dels ønsker de, at Prøven skal kunne aflægges ikke blot for Landsretten men ogsaa for Sø- og Handelsretten, idet de mener, at de derved

vilde faa lettere ved at skaffe sig de Sager, de skal have. Sø- og Handelsretten har jo et ret betydeligt Virkeomraade, naar man tager Sagernes Antal i Betragtning, og det bliver altsaa saa meget lettere for en Fuldmægtig at skaffe sig de fornødne Sager, naar han ogsaa kan søge blandt den Art Sager.

Det andet Andragende kommer fra Dommerforeningen i Tilslutning til Rigsadvokaten, og det gaar ud paa at begrænse Offentligheden i Straffesager noget, nemlig at give Adgang til at udelukke Offentligheden ogsaa i Straffesager, naar Hensynet til Parter eller Vidner findes at tale derfor. Det er mig i øvrigt bekendt, at Rigsadvokaten har rejst et andet Spørgsmaal af lignende Art, som imidlertid ikke vedrører Straffesager, men civile Sager. Rigsadvokaten har, efter hvad der er meddelt mig, udtalt Ønsket om, at man skulde kunne udelukke Offentligheden, naar Hensynet til Statens Forhold til fremmede Magter kræver det, ikke blot, som det allerede nu er Tilfældet, i Straffesager, men efter Omstændighederne ogsaa i civile Sager. Rigsadvokaten tænker her nærmest paa Ærefornærmelsessager, f. Eks. saadanne, som kunde være anlagte af en fornærmet udenrigsministeriel Embedsmand eller lignende, hvor et Forsøg paa at føre Sandhedsbevis meget let kunde bevirke, at der blev fremdraget Omstændigheder vedrørende Statens Forhold til fremmede Magter, som burde holdes hemmeligt.

Om begge disse Andragender og om det Ønske, som jeg sidst omtalte, at Rigsadvokaten nærer, gælder, at de fortjener alvorlig Overvejelse, men denne Overvejelse har ikke kunnet finde Sted endnu, da Tiden er saa overordentlig knap tilmaalt. Udvalget har derfor overhovedet ikke taget Stilling til de foreliggende Andragender hverken for eller imod. Man har ment, at det var rigtigt at lade Spørgsmaalene ligge indtil den næste eller følgende Revision af Retsplejeloven, og man gaar ud fra, at de paagældende Spørgsmaal da ved den højtærede Ministers gode Foranstaltning vil blive optaget til Prøvelse.

I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale den foreliggende Indstilling, der altsaa gaar ud paa at vedtage Lovforslaget med de Ændringer, som den højtærede Minister allerede straks stillede Forslag om, uden andre Forandringer end de to ganske smaa Ændringer, som jeg for lidt siden omtalte.